

12/03/20 THỨ NĂM TUẦN 2 MC
Lc 16,19-31

16:19 "Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình.

16:20 Lại có một người nghèo khó tên là Ladarô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng ông nhà giàu,

16:21 thèm được những thứ trên bàn ăn của ông ấy rớt xuống mà ăn cho no. Lại thêm mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc anh ta.

16:22 Thế rồi người nghèo này chết, và được thiên thần đem vào lòng ông Ápraham. Ông nhà giàu cũng chết, và người ta đem chôn.

16:23 "Dưới âm phủ, đang khi chịu cực hình, ông ta ngược mắt lên, thấy tổ phụ Ápraham ở tận đằng xa, và thấy anh Ladarô trong lòng tổ phụ.

16:24 Bấy giờ ông ta kêu lên: "Lạy tổ phụ Ápraham, xin thương xót con, và sai anh Ladarô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi con cho mát; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm!"

16:25 Ông Ápraham đáp: "Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi; còn Ladarô suốt một đời chịu toàn phải chịu khổ."

16:26 Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được".

16:27 "Ông nhà giàu nói: "Lạy tổ phụ, vậy thì con xin tổ phụ sai anh Ladarô đến nhà cha con,

16:28 vì con hiện còn năm người anh em nữa. Xin sai anh đến cảnh cáo họ, kéo họ lại cũng sa vào chốn cực hình này!"

16:29 Ông Ápraham đáp: "Chúng đã có ông Môsê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó".

16:30 Ông nhà giàu nói: "Thưa tổ phụ Ápraham, họ không chịu nghe đâu, nhưng nếu có người từ cõi chết đến với họ, thì họ sẽ ăn năn sám hối".

16:31 Ông Ápraham đáp: "Ông Môsê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin đâu".

MỘT DỤ NGÔN LUÔN HIỆN THỰC

"Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình. Lại có một người nghèo khó tên là La-da-rô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng ông nhà giàu..."
(Lc 16,19-20)

Suy niệm: Mở đầu câu chuyện người phú hộ và La-da-rô, không có vẻ gì là Chúa muốn kể một dụ ngôn cho bằng một câu chuyện hiện thực xã hội. Hố sâu ngăn cách giàu nghèo luôn luôn là vết thương nhức nhối cho nhân loại và là vấn nạn không chỉ cho các nhà văn mà còn lôi kéo cả những người muốn cải cách xã hội vào cuộc nữa. Người ta nêu ra không biết bao nhiêu là giải pháp. Nàng La-da-rô lên ngang tầm với ông phú hộ hay cào bằng ông này xuống đồng sàng với La-da-rô? Bằng biện pháp kinh tế, kêu gọi lòng nhân đạo hay làm một cuộc cách mạng? Chúa Giê-su cho thấy giải pháp triệt để phải bắt đầu ngay từ đời này và chỉ hoàn tất ở đời sau. Chính vì ông nhà giàu đã dửng dưng vô tình trước cảnh khổ cùng của người anh em La-da-rô mà ông đã không đủ điều kiện hưởng lòng thương xót của Chúa bên cạnh tổ phụ Áp-ra-ham. Điều đó có nghĩa là hố ngăn cách giàu nghèo phải được lòng thương xót lấp đầy ngay ở đời này, nếu không, nó sẽ biến thành một vực thẳm không thể vượt qua được bên cõi đời sau.

Chia sẻ: Tinh thần bác ái ki-tô giáo có gì khác với những hoạt động nhân đạo không?

Mời Ban Sóng Lời Chúa: Đừng quá vội vã hoặc chỉ chăm chú bận tâm đến việc riêng của bạn. Trái lại, hãy dừng lại, dù chỉ một giây thôi, để khám phá ra một anh La-da-rô nào đó, có khi đang ở rất gần bên ngưỡng cửa nhà bạn và để chia sẻ với anh một nghĩa cử đậm đà tình người.

Cầu nguyện: Đọc kinh *Kính Mến*.